

Međunarodni sud za krivično gonjenje
lica odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-03-67-T

Datum: 18. oktobar 2012.

Original: FRANCUSKI

PRED PRETRESNIM VEĆEM

U sastavu: sudija Jean-Claude Antonetti, predsedavajući
sudija Frederik Harhoff
sudija Flavia Lattanzi

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 18. oktobra 2012.

TUŽILAC

protiv

VOJISLAVA ŠEŠELJA

JAVNI DOKUMENT

**S delimično suprotnim mišljenjem sudije Jean-Claudea Antonettija,
predsedavajućeg Veća, u javnom dodatku**

**ODLUKA PO ZAHTEVU TUŽILAŠTVA DA SE OPTUŽENOM NE
OBELODANE TRI IZJAVE SVEDOKA**

Tužilaštvo

g. Mathias Marcussen

Optuženi

g. Vojislav Šešelj

PRETRESNO VEĆE III Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Veće, odnosno Međunarodni sud),

REŠAVAJUĆI po zahtevu koji je tužilaštvo, zajedno s poverljivim i *ex parte* dodacima A-C, podnelo na javnoj osnovi 28. septembra 2012. godine, i u kojem traži da bude oslobođeno obaveze da Vojislavu Šešelju (dalje u tekstu: optuženi) obelodani izjave tri svedoka (dalje u tekstu: Izjave) koje smatra veoma osetljivim izvorima informacija, a u kojima se pominje optuženi,¹

BUDUĆI DA tužilaštvo kao razloge iz kojih ga treba osloboditi obaveze obelodanjivanja Izjava navodi, kao prvo, ponašanje optuženog, kojem je tri puta izrečena osuđujuća presuda za nepoštovanje Međunarodnog suda zbog objavljivanja poverljivih informacija na svom veb sajtu, čime je prekršio zaštitne mere određene za svedoke, kao drugo, činjenicu da Izjave ne predstavljaju oslobađajući materijal za optuženog i, konačno, da se u njima optuženi samo uzgred pominje.²

BUDUĆI DA optuženi nije odgovorio na Zahtev u roku predviđenom pravilom 126bis Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik),³

IMAJUĆI U VIDU odluku Pretresnog veća I od 4. jula 2006. godine, kojom je Pretresno veće I, na osnovu člana 66(B) Pravilnika, naložilo tužilaštvu da optuženom obelodani sve izjave svedoka koje poseduje, a u kojima se pominje ime optuženog, kao i da, u slučaju svedoka za koje su na snazi zaštitne mere, zatraži odobrenje od Pretresnog veća I da takve izjave rediguje ili da ih ne obelodani u celosti,⁴

¹ Zahtev tužilaštva za neobelodanjivanje, 28. septembar 2012. (javno s poverljivim i *ex parte* dodacima A-C) (dalje u tekstu: Zahtev), par. 1 i 7.

² Zahtev, par 1.

³ Optuženi je prevod Zahteva na b/h/s primio 3. oktobra 2012. godine (v. *procès-verbal* zaveden 5. oktobra 2012. godine), što znači da je rok za odgovor istekao 17. oktobra 2012. godine.

⁴ *Tužilac protiv Vojislava Šešelja*, predmet br. IT-03-67-PT, Odluka o formi obelodanjivanja, 4. jul 2006. godine (javno), (dalje u tekstu: Odluka od 4. jula 2006. godine), par. 16 i 17.

BUDUĆI DA Izjave spadaju u materijal kojim tužilaštvo nije nameravalo da potkrepi svoje navode protiv optuženog⁵ i da, *a fortiori*, svedoci A, B i C nisu pozivani da svedoče u ovom predmetu,

BUDUĆI DA, s obzirom na datum Izjava, koje su uzete – prva u februaru 1995. godine, druga u februaru 1997. godine, a najnovija u avgustu 2003. godine, Veće smatra da je tužilaštvo znalo za te dokaze u trenutku donošenja Odluke od 4. jula 2006. godine i da je, shodno tome, imalo mogućnost i obavezu da zatraži odobrenje za njihovo neobelodanjivanje pre nego što je 7. novembra 2007. godine počelo suđenje optuženom, tim pre što u Odluci od 4. jula 2006. godine za to nije određen rok,

BUDUĆI DA, tužilaštvo u svom Zahtevu ne navodi konkretan razlog koji ga je eventualno sprečio da zatraži neobelodanjivanje navedenih Izjava u nekoj ranijoj fazi postupka,

BUDUĆI DA, po mišljenju Veća, nema opravdanja za ovako kasno podnošenje Zahteva – više od šest godina nakon Odluke od 4. jula 2006. godine i više od šest meseci nakon okončanja suđenja u ovom predmetu 20. marta 2012. godine,

BUDUĆI DA ovako kasno podnošenje Zahteva ometa uredno sprovođenje pravde i svedoči o ozbiljnom zanemarivanju dužnosti od strane tužilaštva,

BUDUĆI DA, u tim okolnostima, Veće smatra neophodnim da izda opomenu tužilaštvu,

BUDUĆI DA je tužilaštvo, što se tiče merituma Zahteva, pokazalo da postoje potencijalne opasnosti po bezbednost dotična tri svedoka,⁶

⁵ Odluka od 4. jula 2006. godine, str. 6-9, posebno par. 16 i 17.

⁶ Veće napominje da su za svedoke A i B bile određene zaštitne mere u svakom od predmeta u kojima su svedočili. Što se tiče svedoka C, ona iz zdravstvenih razloga nije bila pozvana da svedoči, te nije koristila zaštitne mere.

BUDUĆI DA, pored toga, optuženom neće biti naneta šteta ukoliko mu se ne obelodane integralni tekstovi Izjava, budući da: (i) one nisu oslobađajućeg karaktera; (ii) se ne smeju koristiti protiv optuženog, s obzirom na to da je suđenje okončano i da one nisu uvršćene u predmetni spis; (iii) teme koje se pominju u Izjavama u više navrata iscrpno su obrađene prilikom svedočenja drugih svedoka i iv) optuženi, u svakom slučaju, raspolaže rezimeima relevantnih pasusa iz pomenutih Izjava sadržanim u Zahtevu,⁷

BUDUĆI DA, osim toga, redigovanje Izjava ne bi predstavljalo korisnu meru, jer bi to značilo obelodaniti optuženom informacije čiji je izvor anonimn i koje, kao takve, za njega ne bi bile relevantne,

IZ TIH RAZLOGA,

NA OSNOVU pravila 54 Pravilnika,

ODOBRAVA Zahtev,

ODOBRAVA tužilaštvu da optuženom ne obelodani Izjave,

I,

IZDAJE OPOMENU tužilaštvu zbog toga što je dotični Zahtev podnelo ekstremno i neopravdano kasno.

Sudija Antonetti, predsedavajući Veća, prilaže delimično suprotno mišljenje.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu se merodavnom smatra verzija na francuskom.

/potpis na originalu/
sudija Jean-Claude Antonetti,
predsedavajući

Dana 18. oktobra 2012. godine

Hag (Holandija)

[pečat Međunarodnog suda]

⁷ Zahtev, par. 2-6. Veće napominje da rezimei verno prenose sadržaj Izjava.